

KIRKKONUMMEN KUNTA

NIMISTÖTOIMIKUNNAN TOIMINTASÄÄNTÖ 2017

Toimikunnan nimeäminen ja kokoonpano

Kunnanhallitus nimeää nimistötoimikunnan määrääjäksi ja valitsee siihen 5 luottamushenkilöjäsentä ja heille varajäsenet, nimeää puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan sekä tarvittavan määrän virkamiesedustajia.

Toimikunta valitsee esittelevän virkamiehen ja sihteerin.

Toimikunta voi harkintansa mukaan kuulla ulkopuolisia asiantuntijoita.

Toimikunnan tehtävät

Toimikunnan tehtävänä on valmistella kaavoitukseen sekä eri alueisiin ja kohteisiin liittyviä nimistöasioita Kirkkonummella.

Toimikunta tekee ehdotuksia

- kunnan nimistönsuunnittelussa noudatettavista periaatteista
- kunnan nimistönsuunnitteluun liittyvistä käytännön järjestelyistä
- nimistönsuunnitteluun tarvittavista resursseista
- kaava-alueiden nimeämisestä, nimistön aihepiireistä ja kohdenimistä
- muiden kohteiden nimeämisestä

Toimikunta antaa lausunnot

- kaava-alueiden nimistöstä
- muiden kohteiden nimistä

Toimikunta ylläpitää

- nimistörekisteriä hyväksytyistä nimistä
- rekisteriä suunnitteilla olevista nimistä
- rekisteriä vanhasta paikallisesta nimistöstä

Toimikunta seuraa ja valvoo nimistönsuunnittelun periaatteiden noudattamista.

NIMISTÖNSUUNNITTELUN PERIAATTEET KIRKKONUMMELLA

YLEISTÄ:

1 Nimistö on osa paikallista omaleimaisuutta

1.1. Hyvä nimi ottaa huomioon kulttuuriarvot ja ihmisten tarpeet, vahvistaa kotipaikkatunnetta ja lisää viihtyisyyttä. Ihanteellisimmillaan nimi on myös helppo muistaa, ääntää ja kirjoittaa.

1.2 Suunnitelmien pohjaksi tulee ottaa ensin selville olemassa olevat perinteiset paikannimet ja käyttää ensisijaisesti jo vakiintuneita, käytössä olevia oman alueen paikannimiä. Myös arkikäytöstä hävinneitä, esimerkiksi vain vanhoista kartoista, asiakirjoista tai kirjallisuudesta löytyviä nimiä voidaan elvyttää käyttöön, jos ne pystytään paikantamaan suunniteltavalle alueelle.

1.3. Ennestään rakentamattomille alueille luodaan omaleimaisuutta ottamalla huomioon paikallinen nimistö, sanasto, historia ja suunnitelman luonne. Jos uusia nimiä tarvitaan alueille, joissa on asukkaita jo ennestään, tulee etsiä sopivat ratkaisut yhteistyössä käyttäjien kanssa.

1.4 Uuden nimen tulee olla sellainen, että sille voidaan ja myös annetaan heti rinnakkaisnimi suomeksi/ruotsiksi ja jonka kirjoitusasu suomeksi ja ruotsiksi voidaan tehdä oikein.

2 Nimen tulee olla paikallistava sekä sen tulee auttaa osoitekohteen löytämisessä

2.1. Jo käytössä olevaa nimeä ei voi ottaa käyttöön toiselle tielle kunnan alueella. Mikäli jokin nimi on ollut käytössä monella eri tiellä, on teiden nimet muutettava.

2.2. Samanalkuisia nimiä ei pidä ottaa käyttöön enemmän kuin 3 tai 4 kappaletta. Liian suuri määrä aiheuttaa sekaannuksia. Samantyyppisiä nimiä ei pidä ottaa käyttöön kaukana toisistaan.

2.3. Aihekokonaisuuksiin liittyviä nimiä (esim. lintulajit, ammatit jne.) ei tule ottaa käyttöön yksittäin siellä täällä. Hajanaisuus vaikeuttaa tulevaa nimistösuunnittelua.

2.4. Lähikuntien nimistö tulee ottaa huomioon nimistösuunnittelussa.

3 Nimistö tulee suunnitella pitkäaikaista käyttöä varten

3.1. Nimi ei saa olla harhaanjohtava, eikä hyvien tapojen vastainen kummallakaan kielellä.

3.2. Henkilönnimiä ja sukunimiä käytetään ainoastaan, mikäli ne liittyvät paikallis- tai kulttuurihistoriaan. Muiden kuin edesmenneiden henkilöiden nimiä käytetään vain poikkeustapauksissa.

3.3. Yritysten, yhdistysten tai muiden muuttuvien toimintojen mukaan ei teitä pidä nimetä; tällaisesta voidaan kertoa opastekyltein.

4 Nimien oikeinkirjoitus on tarkistettava

4. 1. Nimet tulee kirjoittaa nykyisten oikeinkirjoitussuosituksen mukaisesti.

4.2. Jos nimi esiintyy Maanmittauslaitoksen julkaisemassa, nimistöltään tarkistetussa peruskartassa, noudatetaan peruskartan kirjoitusasua.

KAKSIKIELISYYS NIMISTÖNSUUNNITTELUSSA

Seuraavia nimiä ei käännetä:

1
Maarekisterikylän nimet

Toisenkielinen nimi voidaan ottaa käyttöön vain, jos sellainen on vakiintuneesti epävirallisessa käytössä. Nimeen liitetty paikan lajia ilmaiseva jälkiosa muodostetaan kunnan virallisilla kielillä

2
Talonnimet

Toisenkielinen muoto voidaan ottaa käyttöön vain, jos se on paikkakunnalla vakiintuneesti käytössä. Talojen ja tilojen nimet sisältyvät myös maa- ja kiinteistörekistereihin, eivätkä ne käännettyinä enää tarkoita samaa kohdetta kuin alkuperäiset nimet. Nimen nykykielen mukainen kirjoitusasu on tarkistettava.

3
Henkilön etu- tai sukunimi tai koko nimi

Nimi liittyy kiinteästi kantajaansa, ja käännetty tai toiseen kieleen mukautettu nimi ei tarkoita enää samaa henkilöä kuin hänen oma nimensä. Jos nimi koostuu useammasta osasta, tarkistetaan osien yhteen ja erilleen kirjoittaminen.

4
Vakiintuneet, alueella laajalti tunnetut luonto- tai viljelysnimet, joilla on opastava tehtävä

Toisenkielistä käännöstä tai mukaelmaa voidaan käyttää vain, jos sellainen on paikkakunnalla vakiintuneesti käytössä. Tällaisia vakiintuneita, laajakäyttöisiä nimiä ovat huomattavien maa-alueiden nimet, kuten suurehkot mäet, suot ja nevat, saaret, järvet ja vesistöt, joiden nimet ovat molempien kieliryhmien väestölle tuttuja.

Vanhojen nimen käännökset ja uudet nimet molemmilla kielillä

1
Sellainen pieni maastokohteen nimi, joka esiintyy vain vanhoissa kartoissa tai on vain pienen käyttäjäpiirin tiedossa ja joka on sanastoltaan varmasti oikein käännettävissä, se voidaan elvyttää käyttöön myös kääntämällä.

2
Kun luodaan kokonaan uutta nimeä (esim. aihepiirinimeä) kaksikieliselle alueelle, on muodostettava molemmankieliset nimet samanaikaisesti tai kiinteässä yhteistyössä toisen kielen asiantuntijan kanssa.